

Arrest

nr. 70 955 van 29 november 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 30 september 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 augustus 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 21 oktober 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat P. LYDAKIS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 14 december 2009 het Rijk binnen en diende op 16 december 2009 een asielaanvraag in. Op 31 augustus 2008 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnisch Albanese. U bent op 20 juni 1955 geboren in het dorp Teqe (gemeente Lipjan) in Kosovo. U bent Kosovaars staatsburger. Toen u vijf jaar was verhuisde u met uw gezin naar Pristina. Daar hebt u tot uw 21ste gewoond. Hierna woonde u met uw echtgenoot, B. G. en zijn familie in een dorp bij Fushe Kosove. Twaalf jaar later verhuisde u met uw man en kinderen naar Pristina.

Tijdens de oorlog bent u met uw gezin naar Duitsland gevlucht. Drie en half jaar later werd u gerepatrieerd. U vestigde zich met uw gezin opnieuw in Pristina in een huis dat u ter beschikking werd gesteld door de spoordiensten, waar uw man voor werkte. Vier jaar nadat u terugkwam uit Duitsland is uw echtgenoot opnieuw naar het buitenland vertrokken. U bleef alleen achter met uw kinderen. U hebt geen contact meer met uw echtgenoot.

Nadat u nog enkele jaren in het huis van de spoordiensten hebt gewoond, kocht u een huis van een Serviër. U verklaart dat er problemen waren met de aankoop van dit huis. U en uw familieleden werden bedreigd. Dat zorgde ervoor dat jullie opnieuw moesten verhuizen. U weet niet waar u erna gewoond hebt. In de periode voor uw vertrek naar België logeerde u bij uw zus en bij uw broer, die beide in Pristina wonen. Enkel uw jongste zoon woont nog in Kosovo (in Pristina).

U verklaart dat u zich vaak alleen voelde wanneer uw zoon niet thuis was. U bleef dan alleen achter.

Verder verklaart u dat u al van voor de oorlog lichamelijke en geestelijke problemen hebt. Tijdens de oorlog verergerden deze. Het nieuws dat zeven mensen uit uw familie gestorven zijn tijdens de oorlog, maakte dat u zich echt niet goed voelde. In Duitsland raadpleegde u verschillende artsen, waaronder een psychiater. Na uw terugkeer naar Kosovo, werd u door een arts in Pristina doorverwezen naar een psychiater in Vushtrri. Tot uw vertrek naar België was u bij deze arts in behandeling. U raadpleegde hem minstens om de drie maanden, soms vaker. Ook voor uw lichamelijke klachten bezocht u verschillende artsen in Kosovo.

Deze problemen deden u Kosovo verlaten en u voegde zich bij uw dochter in België. U bent op 12 december 2009 uit Kosovo naar België vertrokken. Hier kwam u aan op 14 december 2009. Op 16 december 2009 vroeg u asiel aan.

U weet niet wat u zou overkomen als u terug zou keren naar Kosovo.

U legt de volgende documenten voor: een handgeschreven verklaring van een arts in Luik, afgegeven op 18 augustus 2011, twee medische rapporten bestemd voor de Dienst Vreemdelingenzaken, afgegeven op 6 januari 2010 en op 4 januari 2011, drie attesten van uw psychiater in Luik, afgegeven op 24 maart 2010, 9 juni 2010 en 15 september 2010, een rapport van uw psychiater in Vushtrri, afgegeven op 15 december 2009 (met vertaling), drie pagina's medische attesten van uw dochter, twintig pagina's medische attesten van uzelf, afgegeven tussen 24 juni 2003 en 19 juni 2008. Op de Dienst Vreemdelingenzaken legde u uw Kosovaarse identiteitskaart voor, afgegeven op 25 november 2008.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Wat betreft het feit dat u en uw familieleden bedreigd werden toen jullie een huis van een Serviër gekocht hadden, moet worden vastgesteld worden dat u nauwelijks details over dit incident weet te geven. U kan het incident niet situeren in de tijd. U weet niet door wie u bedreigd werd, noch kent u het aantal personen dat u bedreigde. U kan evenmin meer informatie geven over het aantal keer dat u bedreigd werd. U weet ook niet op welke manier u bedreigd werd. Bovendien kent u de reden niet waarom u bedreigd werd (CGVS p. 6, p. 9). U verklaart dat de belagers zeiden dat u en uw gezin moesten verhuizen, wat jullie gedaan hebben. U kan niet aangeven op welke manier deze verhuis voor u een probleem heeft gevormd (CGVS p. 6, p. 9). Wanneer u gevraagd wordt of u alles verteld hebt wat u weet over deze bedreigingen, zegt u 'ik heb niets anders, ik weet het niet' (CGVS p. 10).

Er moet worden vastgesteld dat uw verklaringen dermate vaag zijn, dat u er niet in geslaagd bent enige vrees aannemelijk te maken. Zo blijkt dat u geen enkel concreet aspect kan aanbrengen in verband met dit element in uw asielrelaas, namelijk de bedreiging van u en uw gezin.

Wat betreft het feit dat u zich vaak alleen voelde omdat uw jongste zoon vaak op stap was met zijn vriendin en omdat de rest van uw kinderen buiten Kosovo verblijft, moet gesteld worden dat dit een probleem van louter familiale aard is. Dit probleem houdt geen verband met één van de criteria van de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, godsdienst, politieke opinie of het behoren tot een sociale groep. Zo verklaart u enkel dat uw zoon vaak weg was van huis (CGVS p. 15). U bevestigt dat u zich dan alleen voelde (CGVS p. 15).

U maakt evenmin aannemelijk dat u omwille van dit probleem risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming. U verklaart niet te weten wat u zou overkomen bij een terugkeer naar Kosovo (CGVS p. 17). U verklaart bovendien dat u terecht kon bij uw broer en uw zus in Pristina (CGVS p. 5). U had bovendien een sociaal netwerk, waarop u kon rekenen (CGVS p. 4). U verklaart dat het niet moeilijk was aan eten te komen (CGVS p. 4). U had bovendien een invalidenkaart, wat er op wijst dat kon rekenen op overheidssteun (CGVS p. 15).

Wat betreft uw het feit dat u last hebt van pijnlijke handen, benen, oren en wervelkolom, en wat betreft de zwelling op uw hart en wat betreft uw hoge bloeddruk en uw psychologische problemen, moet worden vastgesteld dat dit problemen zijn van zuiver medische aard. Er kan geen verband worden gelegd tussen deze door u aangehaalde medische problemen en het vluchtelingenstatuut, dat internationale bescherming biedt aan personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. U hebt niet aangetoond in Kosovo (omwille van één van de redenen zoals voorzien in de Conventie van Genève) geen behandeling voor de door u aangehaalde problematiek te kunnen krijgen. Zo blijkt uit uw verklaringen en uit de documenten die u neerlegt dat u de afgelopen jaren verschillende artsen geraadpleegd hebt voor uw lichamelijke problemen. U verklaart dat u gemakkelijk bij de artsen terecht kon, en dat ze u onderzochten (CGVS p. 10). U verklaart eveneens dat u medicatie kreeg tegen de pijn. Wanneer u bij uw arts klaagde over de pijn, ondanks het feit dat u al medicatie kreeg, dan onderzocht de dokter u opnieuw (CGVS p. 11).

Wat betreft uw geestelijke problemen, verklaart u sinds 2001 in Kosovo in behandeling te zijn bij een psychiater. U verklaart dat u eerst een arts in Pristina raadpleegde, die u doorverwees naar een psychiater in Vushtrri (CGVS p. 13). U verklaart meermaals dat het een goede arts was (CGVS p. 13). U verklaart dat u minstens om de drie maanden bij deze arts ging. Hij praatte met u en schreef u medicatie voor (CGVS p. 12-13). Indien uw medicatie niet goed hielp, werd de dosis veranderd. De psychiater bracht u op de hoogte van neveneffecten (CGVS p. 13). U verklaart dat de behandeling in Kosovo hielp zolang u de medicatie nam, net zoals dat hier het geval is (CGVS p. 13). U was bij deze arts in Vushtrri in behandeling tot vlak voor uw vertrek naar België. In België bent u in behandeling bij een psychiater in Luik, met wie u communiceert via een tolk.

U hebt evenmin aangetoond omwille van uw medische problemen een reëel risico te lopen op ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming. U bent immers in het bezit van een invalidenkaart, waardoor de gezondheidszorg in Kosovo voor u volledig gratis is (CGVS p. 15). Bovendien hebt u in Kosovo, zoals eerder gesteld, een sociaal netwerk waarop u kan terugvallen (CGVS p. 4-5).

U dient voor een beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de Staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

De documenten die u neerlegt in het kader van uw asielaanvraag kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Uw Kosovaarse identiteitskaart ondersteunt uw identiteit en nationaliteit, die niet in vraag worden gesteld. De medische attesten van de artsen in Pristina, Vushtrri en Luik staven uw gezondheidsproblemen, die evenmin in twijfel worden getrokken. Deze attesten werpen echter geen ander licht op de bevinding dat uw medische problemen geen verband houden met de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie noch met de bepalingen in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster beroept zich op een schending van het artikel 1A van de Conventie van Genève over de vluchtelingen en van de artikelen 48/3, 52 en 51/7 van de vreemdelingenwet. Verzoekster geeft tevens een theoretische uiteenzetting over het begrip vervolging. In ondergeschikte orde meent verzoekster in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Ten slotte meent verzoekster dat de bestreden beslissing dient te worden vernietigd.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.3. Er kan niet worden ingezien hoe artikel 52 van de vreemdelingenwet geschonden zou kunnen zijn, daar de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6 van de vreemdelingenwet dat de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 en de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 te weigeren.

2.4. Daar waar verzoekster de schending aanvoert van 51/7 van de vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat geen voldoende duidelijke omschrijving van de door de beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe wordt gegeven, noch van de wijze waarop de rechtsregel of rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden. In zoverre al ontvankelijk, is dit onderdeel van het middel ongegrond te meer nu het artikel handelt over de verantwoordelijkheid van een staat voor de behandeling van een asielaanvraag en niet wordt aangegeven hoe dit artikel werd geschonden door de bestreden beslissing.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

3.1. Verzoeksters bewering dat zij geen toegang kan hebben tot de gezondheidszorg en psychiatrische zorgen en dit een discriminatie uitmaakt in de zin van de Conventie van Genève en een aantasting van haar fysieke integriteit in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, mist feitelijke grondslag. Uit verzoeksters verklaringen voor het CGVS en uit de door haar neergelegde documenten (administratief dossier stuk 13) blijkt immers dat zij verschillende artsen heeft geraadpleegd voor haar lichamelijke problemen. Verzoekster verklaarde uitdrukkelijk dat zij gemakkelijk bij de artsen terecht kon, dat zij haar onderzochten, dat zij medicatie kreeg tegen de pijn en dat zij opnieuw werd onderzocht wanneer zij, ondanks het feit dat zij al medicatie kreeg, klaagde over de pijn (gehoorverslag CGVS p. 10-11). Ook blijkt uit haar verklaringen dat verzoekster de nodige medische verzorging kreeg voor haar geestelijke problemen. Zo stelde zij na de oorlog in Kosovo in behandeling te zijn geweest bij een psychiater te Vushtrri en dit tot haar vertrek naar België, een andere psychiater in Pristina te hebben geconsulteerd en dat deze heel goed was maar de andere in Vushtrri nog beter en dat de behandeling in Kosovo hielp, zolang zij de medicatie nam (gehoorverslag CGVS p. 12-13). Verzoekster brengt in deze tevens documenten aan (administratief dossier stuk 13) waaruit blijkt dat zij tussen 2001 en 2009 op regelmatige basis de neuropsychiater consulteerde in Vushtrri. Verder blijkt dat verzoekster in het bezit is van een invalidenkaart (gehoorverslag CGVS p. 15) waardoor de gezondheidszorg in Kosovo voor haar geheel gratis is. Geenszins kan hieruit blijken dat verzoekster gediscrimineerd werd of tekort gedaan, laat staan vervolgd.

3.2. Voorts meent verzoekster dat ze onmogelijk meer details kan geven over de bedreigingen aangezien deze uitgingen van onbekenden. Verzoekster heeft alle informatie gegeven die zij kon geven en deze feitelijke toestand mag haar aldus niet verweten worden.

Daargelaten dat verzoekster – zoals iedere burger die om een erkenning vraagt – moet aantonen dat haar aanvraag gerechtvaardigd is, dient ze minstens aannemelijk te maken dat de feiten plaatsvonden. Verzoeksters verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van haar hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1979, nr. 204). Verzoekster kon geen enkel concreet

aspect aanbrengen in verband met de bedreigingen van haar en haar gezin (gehoorverslag CGVS p. 5-7 en p. 9-10). Integendeel, verzoekster verklaart zelf dat zij naar België is gekomen omdat *“Ik zat alleen thuis met mijn jongste zoon. Hij heeft zijn eigen leven en gaat uit met zijn vriendin. Ik zat alleen. Daarom besloot ik naar mijn dochter in België te komen.”* (vragenlijst DVZ nr. 3.5). Verzoekster maakt dan ook niet aannemelijk dat de bedreigingen waarachtig zijn.

3.3. In acht genomen wat voorafgaat, toont de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 aan in geval van een terugkeer naar Kosovo.

3.4. Waar verzoekster *in fine* vraagt om minstens de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoekster toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

4. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK